

Magyarország Alkotmánybírósága
Budapest,
Donáti utca 34-45.
1015

henneljes beadvány

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <i>IV/2190-2/2015.</i>	
Érkezett: <i>2015 SZEPT 03.</i>	
Példány: <i>h</i>	Kezelőiroda: <i>21</i>
Melléklet: <i>Ø</i> db	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A [redacted] (székhely: [redacted] út
[redacted] hrsz.; a továbbiakban: **Indítványozó**) korábban csatolt ügyvédi meghatalmazással (lásd
I/1. számú mellékletet) igazolt jogi képviselőnk, **dr.** [redacted] ügyvéd [redacted]
[redacted] Ügyvédi Iroda, [redacted]) útján eljárva az alábbi

k é r e l m e t

terjesztjük elő a Tisztelt Alkotmánybíróság IV/2190-1/2015. szám alatt megküldött tájékoztatása vonatkozásában.

I. Előzmények

Előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy Indítványozó az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján terjesztett elő Alkotmányjogi panaszt a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, amelyben kérte a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 43. § (1) bekezdésének alkalmazásával **állapítsa meg elsődlegesen a Kúria VI.20.215/2015/3. szám alatti végzésének az alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően semmisítse meg a támadott végzés, mivel annak hatályosulása folytán Indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelme bekövetkezett, illetve Indítványozó részére jogorvoslati lehetőség nincsen biztosítva.**

Előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy az Indítványban is megjelölt álláspontunk szerint a **végzés rendelkezései az Alaptörvény XVIII. cikkének (1) és (7) bekezdéseibe ütköznek.**

II. Kérelem

Előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy az általunk előterjesztett alkotmányjogi panaszában az Abtv. 52. § (4) bekezdésében foglaltaknak megfelelően az alkotmánybíróági eljárás feltételeinek fennállását indítványunkban részletesen megindokoltuk, ennek megfelelően Indítványunkban előadtuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy Indítványozó közvetlen és

aktuális érintettsége a támadott döntés vonatkozásában egyértelműen fennáll, illetve hogy az alaptörvény-ellenes végzéssel szemben nincs mód jogorvoslati eljárás igénybevételére, valamint, hogy a végzést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség áll fenn, továbbá, hogy a végzés alaptörvény-ellenes rendelkezései alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdéseket vetnek fel. A fentiek mellett Indítványunkban részletesen kifejtettük az Indítványunk alapját képező tényállást, továbbá a végzés alaptörvény-ellenességével kapcsolatos jogi álláspontunkat.

A támadott végzés vonatkozásában előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy álláspontunk szerint a Tisztelt Alkotmánybíróság részéről megküldött tájékoztatással szemben a következők szerint van helye alkotmányjogi panasz előterjesztésének.

Előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy az Abtv. 27. §-a alapján „az Alaptörvény 24. cikke (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.

Külön kívánjuk hangsúlyozni, hogy az alapvető jogsértés indítványozó szerint éppen abban állapítható meg, hogy az eljárás folyamán egyedül és önkényesen a Kúria minősítette az ügyet *kiemelt jelentőségű ügynek*, és az alapjogot sértő döntés is ezen alapszik.

A fentiekben foglaltaknak megfelelően előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy a támadott végzés egyértelműen a bírósági eljárást befejező döntésnek minősül, amely az Indítványban részletesen előadottaknak megfelelően súlyosan sérti Indítványozónak az Alaptörvény XVIII. cikkének (1) és (7) bekezdéseiben meghatározott alkotmányos jogát. Előadjuk ennek megfelelően a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy álláspontunk szerint a Kúria – az Indítványban részletesen kifejtetteknek megfelelően – alaptörvény-ellenes módon utasította el Indítványozó felülvizsgálati kérelmét, amelynek megfelelően Indítványozót egyértelműen megfosztotta a tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos jogától.

Az Indítványunkban előadottaknak megfelelően hangsúlyosan hivatkozni kívánunk arra, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott végzés rendelkező része, illetve annak indokolása egyértelműen alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel, tekintettel arra, hogy a végzés rendelkezései súlyosan sértik Indítványozó bírósághoz forduláshoz, illetve tisztességes tárgyaláshoz való jogát, illetve a jogbiztonság – jogállamiság részét képező – alkotmányos elvét, mivel a Kúria végzésében olyan, az Indítványozó részére korábban elő nem írt kötelezettség alapján utasította el Indítványozó felülvizsgálati indítványát, amelyre vonatkozóan Indítványozó semmilyen tájékoztatást nem kapott, illetve amely kötelezettséget az eljáró bíróságok semmilyen formában nem telepítettek Indítványozóra.

Erre való tekintettel előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott végzés egyértelműen sérti Indítványozó alapvető alkotmányos jogát

azzal, hogy a bírósági eljárás egészét tekintve nem alkalmazott szabályokat, illetve kötelezettségeket telepített Indítványozóra és ezen kötelezettségek alkalmazásával Indítványozót teljes egészében megfosztotta a bírósághoz fordulás alkotmányos jogától azzal, hogy Indítványozó részére jogszabálysértő módon nem tette lehetővé a felülvizsgálati eljárás igénybevételét, illetve mivel Indítványozó a jogerős másodfokú döntéssel szemben nem nyújtott be alkotmányjogi panaszt, így Indítványozót gyakorlatilag minden jogorvoslati lehetőségtől megfosztotta a másodfokú ítélet vonatkozásában.

III. Álláspont

Az Alkotmánybíróság főtávkára által megküldött levél lényege az volt, hogy az alkotmányjogi panasz azért nem befogadható, mivel indítványozó a rendelkezésre álló jogorvoslati határidőt (felülvizsgálati kérelem benyújtásának határideje) elmulasztotta. Ezzel szemben elő kívánjuk azt adni, hogy indítványozó nem mulasztotta el a rendelkezésre álló határidőt, hiszen az általános eljárásjogi szabályok szerinti 60 napon belül adta be a felülvizsgálati kérelmét.

Az alapvető jogsértés indítványozó szerint éppen abban állapítható meg, hogy az eljárás folyamán egyedül és önkényesen a Kúria minősítette az ügyet *kiemelt jelentőségű ügynek* és ezért tekintette határidőn túl, késedelmesen benyújtottnak indítványozó kérelmét, hiszen a kiemelt jelentőségű ügyekre valóban 30 napos határidő állna a rendelkezésre. Az első és másodfokon eljáró bíróság nem a kiemelt jelentőségű ügyek szerint foglalkozott az ügygel, nem annak megfelelően tárgyalta.

Az első fokon eljáró perbíróság maga sem tekintette az ügyet kiemelt jelentőségű pernek, és nem is rendelte el benne a soron kívüli eljárást.

A Pp. 386/B. §-a alapján a bíróságnak – meghatározott feltételek fennállása esetén – el kell rendelnie a soron kívüli eljárást, amennyiben kiemelt jelentőségű perről van szó. A jelen perben a t. eljáró Törvényszék semmilyen végzéssel nem rendelte el a soron kívüli eljárást, és soha semmilyen formában – sem külön íven fogalmazott végzésben, sem tárgyalási jegyzőkönyvben – nem adott olyan tájékoztatást a peres felek részére, hogy soron kívüli eljárásban tárgyalná az ügyet.

A jelen ügy tárgyát képező keresetlevél kelte 2013. 07. 23. napja, és eredetileg a Szolnoki Törvényszékre került benyújtásra. A Szolnoki Törvényszéknél az ügy 2013. 07. 31. napján már 10.G.20.804/2013. sz. alatt nyilvántartásban volt.

A Pp. 386/C. § (1) bekezdése szerint a kiemelt jelentőségű perekben a bíróság a keresetlevelet nyomban, de legkésőbb a bírósághoz érkezéstől számított nyolc napon belül megvizsgálja annak megállapítása érdekében, hogy nem kell-e azt a félnek hiánypótlásra visszaadni, nincs-e helye az ügy áttételének, illetőleg a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításának, és a szükséges intézkedéseket megteszi.

Ezen törvényi előíráshoz képest a Szolnoki Törvényszék csupán 2013. 08. 21. napján kelt végzésében, tehát *jóval több, mint nyolc nappal* a kereset beérkezése után hozott érdemi intézkedést,

és tárgyalást tűzött ki 2013. 09. 16. napjára. Az idéző végzés nem tartalmaz utalást arra nézve, hogy az ügy kiemelt jelentőségű perként lenne kezelve.

Megjegyzendő, hogy amennyiben az ügy kiemelt jelentőségű perként lett volna kezelve, akkor már a törvénykezési szünet tartama alatt, sürgősséggel, 2013 augusztus első napjaiban kellett volna benne intézkedést hozni, összhangban a Pp. 386/C. § (1) bekezdésében, illetve a Pp. 104/A. §. (2) bekezdésben foglaltakkal.

A Szolnoki Törvényszéknek tehát a kiemelt jelentőségű perekre vonatkozó szabályok szerint a keresetlevélnek a bíróságra történt érkezésétől számított 8 napon belül intézkednie kellett volna, melyre nem került sor. Az, hogy nem ilyen módon járt el a Szolnoki Törvényszék, azt jelenti, hogy *nem tekintette* kiemelt jelentőségű pernek az eljárást.

A Szolnoki Törvényszék a 2013. 09. 16. napjára kitűzött tárgyalást hivatalból beállította, majd 2013. 09. 17-én meghozott végzésével megállapította illetékességének hiányát és az irat megküldését rendelte a Fővárosi Törvényszék részére. Ezen végzés sem tesz említést a kiemelt jelentőségű per fogalmáról jelen ügy kapcsán.

A Fővárosi Törvényszéknek az első tárgyalásra történő idéző végzése – hasonlóan a további tárgyalási jegyzőkönyvekhez, illetve végzésekhez – semmilyen említést nem tesz arról, hogy az ügy kiemelt jelentőségű per lenne, és a Fővárosi Törvényszék eljárásából sem tűnt ki az, hogy kiemelt jelentőségű perként kezelné az ügyet.

A kiemelt jelentőségű perek esetében alapvetően az a jogalkotói szándék, hogy a kiemelt jelentőségre figyelemmel szorosabb határidőkkel, gyorsabban és lényegében az érdemi kérdésekre koncentrálni folyjon le az eljárás. Eme jogalkotói szándék jelen perben egyáltalán nem tudott érvényre jutni, melyet az alábbiak szerint indokolunk.

A tanúkihallgatás vonatkozásában a Pp. 386/M. § a kiemelt jelentőségű pereknél a következő szabályokat tartalmazza:

386/M. §A 173. § rendelkezései helyett a kiemelt jelentőségű perek tekintetében az alábbi rendelkezések irányadóak:

(1) A kihallgatás kezdetén a tanútól meg kell kérdezni a nevét, születési helyét, idejét, anyja nevét, lakóhelyét, valamint azt, hogy a felekkel milyen viszonyban van, s hogy ennek folytán vagy más okból nem elfogult-e. Ezekre a kérdésekre a tanú akkor is köteles válaszolni, ha egyébként a vallomástétel megtagadására jogosult. Ha a bíróság a tanú személyi adatainak zártan kezelését nem szüntette meg, vagy a tanú kérelmére azokat zártan kezeli, a tanú személyi adatait a személyazonosításra alkalmas iratok megtekintésével állapítja meg, írásban rögzíti és zártan kezeli.

(2) Ezután a tanút a (3) bekezdésben foglaltak szerint részletesen ki kell hallgatni, tisztázva azt is, hogy az általa előadottakról miként szerzett tudomást.

(3) A kihallgatást az elnök vezeti. A tanú kihallgatását kezdeményező fél indítványa esetén a tanúhoz először a tanúkihallgatást indítványozó fél intézhet közvetlenül kérdéseket, majd - az ellenérdeklő fél ilyen tartalmú

indítványa esetén - az ellenérdeklő fél. A feleket követően az elnök valamint a bíróság többi tagja jogosult a tanúhoz kérdéseket intézni.

(4) Amennyiben az egyik fél sem él a (3) bekezdés szerinti indítványtételi joggal a tanút elsőként az elnök hallgatja ki, illetve a bíróság többi tagja is jogosult a tanúhoz kérdéseket intézni. Ezt követően a tanúkihallgatást indítványozó, majd az ellenérdeklő fél intézhet közvetlenül kérdéseket a tanúhoz.

(5) A fél részéről a tanúhoz intézett

a) a tanú befolyásolására alkalmas, illetőleg a választ magában foglaló,

b) az ügyre nem tartozó,

c) indokolatlanul ismételt ugyanarra a tényre irányuló

kérdés esetén az ellenérdeklő fél tiltakozást jelenthet be. Tiltakozással érintett kérdés megengedhetősége felől az elnök határoz.

(6) Ha a tanú vallomása más tanúnak vagy személyesen meghallgatott félnek előadásával ellentétben áll, az ellentét tisztázását szükség esetén szembesítéssel kell megkísérelni.

Jelen eljárásban a Fővárosi Törvényszék 2014. 03. 31. napján megtartott tárgyalásán került sor tanúkihallgatásra. Ekkor az alperes által indítványozott tanúk kerültek kihallgatásra. A Fővárosi Törvényszék – tanácsváltozást követően – 2014. 07. 07. napján megtartott tárgyalásán a felperes által indítványozott tanút hallgatta ki. Ahogyan az eljárás során semmilyen módon nem rendelkezett az eljáró bíróság arról, hogy az eljárást a kiemelt jelentőségű perek szabályai szerint folytatja le, így ilyen jellegű tájékoztatásra a tanúkihallgatás során, azt megelőzően sem került sor, és a bíróság ennek megfelelően e fenti szabályokat nem alkalmazta.

IV. Összegzés

Fentiekre tekintettel álláspontunk szerint az Alkotmánybíróság hatásköre a végzés rendelkezéseinek alkotmányossági felülvizsgálatára az Abtv. 26. § (2) bekezdésére tekintettel egyértelműen fennáll, az esetleges indítvány az Indítványozó alkotmányjogi panasza emiatt vitathatatlanul befogadható.

Előadjuk továbbá ebben a körben a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: „Abtv.”) 55. § (3) és (4) bekezdéseiben foglaltaknak megfelelően, „(3) Ha az indítvány az e törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek nem felel meg, a főtitkár hiánypótlásra hívja fel az indítványozót, aki annak harminc napon belül köteles eleget tenni. Ha az indítványozó a hiánypótlási felhívásnak határidőben nem, vagy ismételt hiányosan tesz eleget, az indítvány érdemi vizsgálatára nem kerül sor.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott eseten kívül az indítvány nem kerül érdemi elbírálásra, ha

a) az indítványozó az indítvány előterjesztésére a törvényben meghatározott határidőt elmulasztotta, illetve a mulasztást felhívás ellenére sem igazolta,

b) nyilvánvalóan nem jogosult terjesztette elő az indítványt,

c) az indítvány elbírálása nyilvánvalóan nem tartozik Alkotmánybíróság hatáskörébe,

d) a beadvány nem minősül indítványnak, vagy

e) az indítvány nyilvánvalóan alaptalan.”

Előadjuk továbbá a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat (a továbbiakban: „Alkotmánybíróság ügyrendje”) 25. § (3) bekezdése alapján „a beadvány – Abtv. 55. § (2) bekezdésében meghatározott – vizsgálatát követően a főtitkár válaszlévelben tájékoztatja a beadványozót arról, hogy

- a) az alkotmánybírósági eljárás megindítására törvényes lehetőség nincs, mert azt az Abtv. 55. § (4) bekezdése kizárja,
- b) a beadványt a hatáskörrel rendelkező más szervnek vagy hatóságnak megküldi, ha a beadvány tartalmából kétségek nélkül megállapítható az Alkotmánybíróság hatáskörének hiánya és a hatáskörrel rendelkező szerv,
- c) a beadvány tartalmából kétségek nélkül megállapítható, hogy az abban foglalt alkotmányjogi kérdés az Abtv. alapján ítélt dolognak minősül, és a körülmények alapvető megváltozása nélkül ismételt előterjesztett beadvány elbírálására nincs jogi lehetőség,
- d) a beadvány nem felel meg a törvényben előírt alaki vagy tartalmi követelményeknek”.

Az alkotmányjogi panasz befogadhatósága vonatkozásában kialakított Alkotmánybírósági gyakorlat vonatkozásában előadjuk, hogy az Alkotmánybíróság 3010/2014. (II. 11.) AB végzésében egyértelműen rögzítette, hogy „[20] Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadhatja be ... [21] Az Abtv. 27. §-a szerinti panasz érdemben akkor bírálható el, ha az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogai sérelmét állítja.”

Előadjuk ebben a körben a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy az Abtv., illetve Alkotmánybíróság ügyrendjének rendelkezései, továbbá az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata alapján az alkotmányjogi panasz lényege és célja az Alaptörvényben biztosított jogok védelme.

Tekintettel arra, hogy a támadott végzésben szereplő döntésben a Kúria egyértelműen megsérti Indítványozó alkotmányos alapjogát, illetve a jogsértés alapvető alkotmányos jelentőségű kérdést vet fel, álláspontunk szerint a végzés vonatkozásában előterjesztett alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltételei egyértelműen fennállnak.

A fentieknek megfelelően, kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az általunk előterjesztett alkotmányjogi panaszt befogadni és azt érdemben elbírálni szíveskedjenek.

Kelt: Budapest, 2015. szeptember 2. napján

Tisztelettel:

[Redacted signature]

[Redacted signature]

Indítványozó

képviselőtében: [Redacted signature] ügyvéd